

Horváth Z. Olivér evangélikus lelkész

A favágó bölcsessége

Karácsony ünnepe, ahol célhoz ér az advent! Beteljesedett a várakozás. Megszületett egy kisgyermek, akiben eljött közénk az Isten. Most mégsem a jól ismert jelenetet szeretném megidézni a jászollal, és a pástorokkal, Máriával és Józseffel, és a kisdédél, akiben ember közelivé, és emberléptékűvé lesz a mindenség Ura. Bár csodálatos ajándék, amit újra és újra átélhetünk a karácsonyi történeten keresztül. Mégis az ünnepet nekünk a mában kell megélnünk. Ott, ahol a mindennapok problémái szorítanak. Ott, ahol a nélkülözéssel kell nap, mint nap megküzdünk, vagy olyan nehézségekkel, amelyek már régen túlnőttek rajtunk, és tudjuk és érezzük: ebben a csatában bizony legyőzték vagyunk.

Sokan vannak, akik félnek is a karácsonytól. Félnék a szeretet a béke és a család ünnepétől, mert az ünnep lényegéből nekik már csak ez maradt, de az életük pont ezeken a területeken szenved égető hiányokat. Ez a történet talán nekik is, értük is szól:

Elizabeth Mittelstädt: A favágó

Réges-régen élt egyszer egy öreg favágó a fiával. Nagyon szegények voltak, de volt egy csodaszép, hófehér lovuk. Mindennap elment a két férfi az erdőbe, tüzelőfát szedgettek, majd fillérékért eladták a faluban. A falu népe a fejét csóválta ezen.

„Öregapám” – mondogatták neki, „miért nem adod el a lovat? A gróf egy vagyont ígért érte. Úgy élhetnél a fiaddal, mint egy fejedelem.”

„Reménytelen ezekkel az emberekkel. Mindig ugyanazt fújják” – gondolta az öreg magában.

„Ez a ló több, mint egy állat” – hangzott

mindig a válasza. „Ő a barátom. Mondjátok meg, hogy adhatnám el a barátomat?”

„Jól van” – felelték a falubeliek, „de egyszer majd ellopja valaki a lovat. Akkor aztán sajnálhatod majd.”

És valóban: egy reggel nem volt ott a ló az istállójában. Az öregember és a fia mindenütt keresték, de nem találták meg.

„Látod, nekünk volt igazunk!” – csúfolták a falubeliek. „Valaki ellopta a lovat. Jobb lett volna, ha ránk hallgatsz, és megszerzed volna a pénzt, amíg megvolt rá a lehetőség. A saját ostobaságod változtatta átokká azt, ami áldásodra lehetett volna!”

Néhány nap múlva visszatért a ló – egy egész sereg vadlóval együtt. A falu népe teljesen elképedt, és gratulált az öregnek a nem remélt „szerencsééhez”. „Mégiscsak neked volt igazad, öreg” – mondták. „Nem kellett volna olyan elhamarkodottan ítélkeznünk. Amit átoknak gondoltunk, áldásnak bizonyult. Egy egész vagyont szerezhetsz ezekből a lovakból!”

Az öreg favágó értetlenül rázta a fejét: 'Hát már soha nem fogják föl ezek az emberek?' - „Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni. Annyit tudok csak, hogy újra itt a lovam, és tíz vadlova hozott magával.”

FAVÁGÓ: KOMÁTI GVULA TOLLRAZA

Az öregember csöndesen így felelt: „Hogy áldás-e vagy átok, nem tudom megítélni. Csak annyit tudok, hogy a ló ma nincs az istállóban.”

Néhány nap múlva a favágó fia eltörte mindkét lábát, miközben a vadlovakat akarta betörni. A falu lakói újra elámulnak az öreg bölcsességén. „Most is neked

Karácsonyi szeretethimnusz

Szent Pál Szeretethimnuszának parafrázisa, ismeretlen szerzőtől

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint díszlettervező.
Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített asztalt készítek elő, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint szakácsnő.
Ha a szegénykonyhán segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket éneklek, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit sem használ nekem.
Ha a karácsonyfát csillogó angyalokkal és horgolt hópolyhakkal díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de nem Jézus Krisztus a szívem titka, akkor nem értettem meg, hogy miről szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütet, hogy a gyermekét megölelje.
A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.
A szeretet barátságos az idő szűke ellenére is.
A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillő asztalterítő van.
A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.
A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.
A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.
A szeretet soha el nem múlik.
A videojátékok tönkremennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak.
A szeretet ajándéka megmarad.